

*For sen anke**Til § 500*

Af *stk. 1*, der svarer til den gældende retsplejelovs kapitel 6, § 5, stk. 2, 1. pkt., fremgår det, at en anke, som sker efter ankefristens udløb, afvises af landsretten.

Stk. 2, der erstatter retsplejelovens kapitel 6, § 5, stk. 2, 2. pkt., giver landsretten adgang til undtagelsesvis at tillade anke indtil 1 år efter dommens afsigelse. Dette indebærer en mindre ændring af den gældende ordning, hvor der ikke gælder en længstefrist for tilladelse til anke efter ankefristens udløb. Gives tilladelsen, skal ankestævning indleveres senest 4 uger, efter at parten har fået tilladelsen. § 524 finder tilsvarende anvendelse ved behandlingen af ansøgningen om tilladelse til anke efter fristens udløb – dvs. at afgørelsen ligesom i kæresager som hovedregel træffes på skriftligt grundlag. Endvidere foreskrives det, at landsrettens afgørelse kun kan indbringes for Højesteret efter reglerne i § 526 – dvs. med kæretilkendelse fra Procesbevillingsnævnet. Den foreslåede bestemmelse svarer i det hele til den danske retsplejelovs § 372, stk. 2, pkt. 4-7. Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XI, kap. 1.3.6.

Det forudsættes, at landsretten i en vis periode efter reformens ikrafttræden følger en lempelig praksis for at tillade anke efter ankefristens udløb, hvis det viser sig, at fristoverskridelsen skyldes vanskeligheder i forbindelse med håndteringen af de skærpede krav om at iværksætte anken skriftligt, jf. § 497.

Det bemærkes, at der ved § 528 foreslås indført en hjemmel, hvorefter Højesteret undtagelsesvis kan tillade, at en dom ankes til Grønlands Landsret efter udløbet af 1-års fristen efter nærværende bestemmelses *stk. 2*.

*Opsættende virkning**Til § 501*

I overensstemmelse med den gældende ordning, jf. retsplejelovens kapitel 7, § 2, foreslås, at anke inden ankefristens udløb skal have opsættende virkning. Der foreslås således ikke nogen særlig fuldbyrdelsesfrist i Grønland, modsat den danske retsplejelovs § 480. Den gældende adgang til at kunne bestemme, at anke ikke skal have opsættende virkning, foreslås opretholdt. Reglerne om fuldbyrdelse findes i øvrigt i lovens afsnit VIII.

*Mangelfuld ankestævning**Til § 502*

Bestemmelsen, som er ny, tager stilling til virkningen af, at ankestævningen ikke indeholder de oplysninger, som den skal efter den foreslåede bestemmelse i § 497, stk. 2, eller den i øvrigt er uklar eller mangelfuld. Det fastsættes herom i *stk. 1*, at landsretten i sådanne tilfælde retter henvendelse til appellanten, som kan få en kortere frist til at udbedre manglerne, og i henhold til *stk. 2*, at sagen afvises, hvis manglerne ikke kan udbedres, eller hvis appellanten undlader at gøre dette inden for den fastsatte frist. Bestemmelsen modsvarer udkastet til reglen om godkendelse af stævningen i 1. instans, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 218. Formålet med begge bestemmelser er at sikre det nødvendige grundlag for sagens behandling ved retten og at give adgang til at afvise sagen, hvis det ikke er muligt at udbedre de konstaterede mangler. Bestemmelsen afspejler desuden hensynet til de mange selvmødere, der ligesom i 1. instans forudsættes vejledt af retten om mulighederne for at udbedre manglerne.

*Forberedelse af ankesagen**Til § 503*

Bestemmelsen, der er ny, indeholder reglerne for fremgangsmåden i forbindelse med ankesagens forberedelse.

Af *stk. 1, 1. pkt.*, fremgår det, at ankestævningen skal forkyndes for indstævnte sammen med en vejledning om, hvad denne inden for en fastsat frist skal foretage sig for at varetage sine interesser i sagen. Ordningen i forbindelse med forkyndelsen af ankestævningen er herefter den samme som ved forkyndelsen af stævningen, jf. herved § 219. Af § 514 fremgår det endvidere, at bestemmelserne i kapitlerne 14-16 og 19-21 om behandling af civile sager finder tilsvarende anvendelse. Henvisningen indebærer, at forberedelsen også i 2. instans kan finde sted både mundtligt (dvs. med indkaldelse af parten til et forberedende retsmøde) og skriftligt (dvs. med fastsættelse af en frist for parten til at indlevere et processkrift med en genpart til retten). Af henvisningen følger endvidere en pligt til at lade forberedelsen foregå mundtligt for en part, der skønnes ude af stand til at formulere sig skriftligt i sagen.

Ved *stk. 2* foreslås det, at den indstævnte, der efter at have fået ankestævningen forkyndt ikke møder eller svarer rettidigt i sagen, skal anses for at have påstået dommen stadfæstet. Indstævnte skal have oplysning